

str. : ilustr. ; 24 cm. — Posvečeno stoletnici SPD 1893—1993

Škofjeloško in Cerkljansko hribovje : izletniška karta 1:50.000. — Ljubljana : Geodetski zavod Slovenije, 1993

Tomazin, Iztok: Čo Oju — Turkizna boginja / (besedilo in fotogr. **Iztok Tomazin**. — Ljubljana : Prešernova družba, 1993. — 252 str., (32) str. barvnih pril. ; 21 cm (Vrba)

Tomazin, Iztok: Nebo nad Afriko : Polet z zmagajem s Kilimanjara. — Tržič : Didakta, 1993. — 115 str. : 20 str. barvnih ilustr. ; 25 cm

Triglav, planinska karta 1:25.000. — Ljubljana : Planinska zveza Slovenije, 1993 (Planinska založba ; 123)

Turistične objave. Celje : Celjska turistična zveza, (1993) 1

Vodnik po primorskih stenah : plezalni vodnik / Zbrala in ur. **Aleš Lipnik** in **Miloš Kolšek**. — b.k. : samozal., 1993. — 50 str. : ilustr. ; 21 cm (Povzetki v angl., nem. in ital.)

Zbornik planincev-grafičarjev : ob stoletnici (1893—1993) Slovenskega planinskega društva / zbral in uredil **Jože Gasparič**. — Ljubljana : PD Delo, 1993. — 103 str. : ilustr. ; 30 cm

Zbornik Planinskega društva Kamnik : 1893—1992 / izdalo Planinsko društvo Kamnik ob stoletnici ustanovitve prve podružnice v Kamniku in ustanovitve Slovenskega planinskega društva ; (fotografije Arhiv PD Kamnik et al.). — Kamnik : Planinsko društvo, 1993. — 338 str. : ilustr. ; 31 cm

Žličar, Vesna : Dobre in slabe strani planinarjenja : (raziskovalna naloga)/**Vesna Žličar** et al. — Vojnik : Osnovna šola, /1993/. — 24 str. : ilustr. ; 30 cm

***

Ta seznam sem pričel pripravljati potem, ko je **dr. Miha Potočnik**, častni predsednik PZS, na eni od lanskoletnih sej Upravnega odbora PZS predlagal, da bi pripravili in objavili seznam planinskih publikacij, ki so izšle v jubilejnem letu 1993. Končno redakcijo rokopisa sem odložil za nekaj mesecev zato, da bi bil seznam bolj popoln. Vsi izdajatelji, predvsem novi, ne upoštevajo zakona, po katerem morajo dolžnostne izvode pošiljati tudi eni od dveh slovenskih univerzinskih bibliotek: Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani ali Univerzitetni knjižnici v Mariboru. Baza podatkov je za obe ustanovi skupna. Nekaj podatkov za ta seznam sem dobil, tudi v periodičnih publikacijah, kot so Planinski vestnik, Alpinistični razgledi idr., ter iz osebnih pogovorov s kolegi. Tekoče vzdrževanje podobnih seznamov naj bi bila naloga na novo oživetih institucij PZS, kot so arhiv, indok dejavnost in planinska knjižnica v skupni ali posamični organizacijski strukturi. Zbrani podatki niso ne vem kako pomembni, zanimivo pa

je vsaj to, da seznam vsebuje zelo veliko bibliotečnih enot. Vse te knjige niso posebej posvečene 100. obletnici Slovenskega planinskega društva, pač pa so le izšle v tem jubilejnem letu.

Ciril Velkovrh

društvene novice

Dr. Branko Šalamun - osemdesetletnik

Konec maja smo v Kopru proslavili visok jubilej, osemdesetletnico enega od najbolj znanih, spoštovanih in priljubljenih someščanov, **doktorja**

Branka Šalamuna.

Počastili so ga kolegi v zdravniškem društvu, s skromno pozornostjo člani Obalnega planinskega društva in Radia Koper z neposrednim pogovorom.

Doktor Branko Šalamun je kot zdravnik-pediater opravil na Obali veliko delo. Po prihodu z družino na Primorsko leta 1950 je prevzel zahtevne dolžnosti v Kopru, na Obali

in v zaledju. Ustanovil je otroški dispanzer in otroški oddelek v koprski bolnišnici. Poskrbel je za posvetovalnice za dojenčke na Obali. Kasneje je bil imenovan za ravnatelja centralne uprave začasnih bolnišnic od Ankarana do Pirana. Bil je med pobudniki in organizatorji zahtevnega načrta gradnje nove bolnišnice od lokacije dalje. Njegove pobude najdemo tudi v zgodovini razvoja otroškega zdravilišča RK na Debelem rtiču. Tam je nekaj let opravljal dolžnosti ravnatelja ustanove.

Bil je neumoren v prizadevanjih za zdravje otrok. Zato ni prav nič čudno, če se ga kot dobrega zdravnika spominja mnogo staršev in otrok, njegovih oskrbovancev. Ti so danes odrasli, večina matere in očetje mladih generacij. Gotovo srečuje na svojih hitrih pohodih po mestu in na poteh te stare znanke, ki še danes ne pozabljajo njegove pomoči v stiskah. Vedno veder, spodbuden in pozoren je dosegel, da so mu zaupali in upoštevali na-

svete in priporočila. »Narava vse pozdravi,« je pogosto dejal.

Tudi ustanovitev Srednje šole za zdravstvene delavce v Piranu je v precejšnji meri njegova zasluga. Bil je predavatelj v šoli, svetovalec mnogim, načrtovalec razvoja in dela ter neurtudni snovalec novih zamisli, ki jih je z neobičajno vztrajnostjo uveljavljal in mnoge urešničeval.

Že od mladosti objavlja strokovne in poljudne prispevke v zdravniških in mnogih drugih glasilih. Seznam poročil, razprav in člankov je zelo dolg in področja, na katerih ustvarjalno sodeluje, so številna. Je dober govorec, duhovit in prodoren. Odlikujeta ga zavidljiv spomin in prepričljivost.

Nesporne so njegove zasluge v razvoju obalnih zdravstvenih ustanov in sodelovanje v Slovenskem zdravniškem društvu. Njihovo pomembnost dokazujejo priznanja in diplome, posebno nagrada dr. Jožeta Potrča, ki je najvišje slovensko zdravniško priznanje. Prejel je tudi visoka državna odlikovanja. Mnoge pomembne strokovne in družbene ustanove so mu podelile naziv častnega člana.

Le kje je doktor Šalamun našel čas in energijo, da je lahko ob vseh obremenitvah vneto sodeloval v uspešni taborniški organizaciji v Kopru! Da je bil soustanovitelj, vodja in aktiven član nekdanjega društva za varstvo okolja, da je že desetletja aktiven član Obalnega planinskega društva in prisoten še marsikje! Morda nam bo kdaj razkril skrivnost ali napisal recept za tako zmogljivost! Prav te lastnosti doktorja Šalamuna, razgibanost, ustvarjalnost, kritičnost in zahtevnost do sebe, so gotovo v družini ob izjemni soprogi spodbudile razvoj in zorenje njunih otrok v ustvarjalne osebnosti.

Pa ostanimo še malo pri planinstvu! Naš doktor se je navzel ljubezni do hoje že v otroških letih. Kot mladenič je prehodil drzne planinske smeri in vse do danes je vnet planinec. V Kopru se je kmalu po prihodu vključil v Obalno planinsko društvo. Nekaj let je bil predsednik društva, v odboru ali komisijah pa najdemo njegovo ime skoraj vsa leta. Je zvest sodelavec in sopotnik na izletih. Pa ne samo to. Priznati mu moramo nekaj prav posebnih zaslug: s precejšnjim trudom je dosegel podaljšanje slovenske planinske transverzale prav do obale. Prizadeval si je, da bi na Vremščici vendar postavili planinsko postojanko. Dolga leta sodeluje z zamejskimi zdravniki in planinci s Tržaškega in iz avstrijske Koroške pri organiziranju srečanj in izletov. Njegove pobude in nasveti so v našem planinskem društvu vedno dobrodošli. Za vse te zasluge je prejel od Planinske zveze Slovenije številna, tudi najvišja priznanja.

V vseh dejavnostih dr. Šalamuna zaznavamo kot rdečo nit njegovo globoko spoštovanje

narave in njenih zakonitosti, etičnost in humanost. Kot zdravnik »za otroke in njih starše«, kakor sam rad poudarja, že dolgo s skrbjo spremlja upadanje rodnosti Slovencev. Med pediatri nekdanje Jugoslavije, ki je združevala pokrajine z najvišjo in najnižjo nataliteto v Evropi, se je goreče zavzemal — v referatih in člankih — za aktivno prebivalstveno politiko. Prizadeva si in želi, da bi se v naši domovini izboljšali pogoji za materinstvo in da bi se rojevale številnejše generacije zdravih, srečnih otrok.

Naj se kmalu uresničijo njegove želje, da bi vsi živeli zadovoljno in srečno! To si želimo tudi mi z enakimi željami za našega dobrega prijatelja.

Jelka Fornazarič Justin
v imenu Obalnega
planinskega društva

Ob 80-letnici Emila Plejnška

Gora je večna, gora je zvesta njim, ki jo spoštujejo, gora ljubi tiste, ki se zanjo žrtvujejo, gora ljubi red in skromnost in svojo neizmerno lepoto pokaže le njim, ki jo gledajo s srcem, ne z očmi; gora ne laže, ker ne pozna človeške govornice, njena beseda je šepetanje gozdov in ptičji klepet, njen srd hrumenje viharjev in njena luč je sončni dan in slepeči blisk v temni noči; in gora ni sama, gora so njeni prijatelji, vsi skupaj smo gora in gora je Emil pri 80 letih.

Od leta 1937 je zapisan gori. Toliko zvestobe, ljubezni in žrtvovanja, kot ga je Emil posvetil svoji večni ljubezni — gori, enostavno ni mogoče opisati z besedami. Pol stoletja ga videvamo kot strogega uradnika na železnici, kot ljubečega očeta v družini, kot dežurnega kolezarja na cesti in kot večnega pohodnika na goro. Ni vremena in ne človeka, ki bi ga odvrni-